

СКЛАДИ КОМАНД:

«НИВА»
(ВІННИЦЯ)

Головний тренер —
м. с. О. О. Томак

Начальник команди —
І. Ф. Гагаудін

Тренер —
В. В. Грязний

Воротарі:

№ М. Загоруйко (1962)
№ м. с. С. Золотницький (1962)

Захисники:

№ В. Оларенюк (1969)
№ В. Приціченко (1969)
№ С. Руденко (1958)
№ І. Паламар (1961)
№ В. Куяльов (1966)

Півзахисники:

№ Е. Ахбарда (1964)
№ Ю. Солов'янко (1971)
№ Р. Монастир (1967)
№ І. Демінський (1966)
№ Ю. Беліченко (1964)
№ В. Кремко (1972)

Нападаючі:

№ О. Бондарчук (1964)
№ С. Шубін (1967)
№ М. Роздубідко (1969)
№ м. с. І. Шерін (1957)

▲ УВАГА!

Наступну гру на новому стадіоні «Нівар» проведе 25 травня з коман-
дою «Карпати» (Львів). Запрошуємо на стадіон.

ЗАПИШІТЬ ДЛЯ СЕБЕ:

Гру судив арбітр

Результат матчу

на користь

Голи забили

Програму підготували: Ю. Михалюк, М. Горобець, О. Колядка.
ціна 48 коп.

Вінніцька друкарня, зал 323, тир. 1000

«СУДНОБУДІВНИК»
(МИКОЛАЇВ)

Головний тренер —
І. А. Балан

Начальник команди —
Л. В. Малій

Тренер —
О. І. Петрашко

Воротарі:

№ А. Ставка (1959)
№ В. Баланюк (1970)

Захисники:

№ В. Русс (1961)
№ О. Син (1960)
№ М. Тимофес (1959)
№ І. Мілюхін (1967)
№ О. Фоменко (1964)

Півзахисники:

№ В. Сорокін (1966)
№ В. Зінченко (1963)
№ В. Машин (1958)
№ м. с. В. Високос (1970)
№ І. Чула (1967)
№ С. Перстас (1961)
№ А. Федосеєва (1970)

Нападаючі:

№ м. с. Ю. Горячев (1960)
№ м. с. С. Морозов (1961)
№ С. Грозов (1960)
№ Ю. Смагін (1957)

54

ЧЕМПІОНАТ СРСР

ФУТБОЛ

9 ТРАВНЯ

БУДЕРНА ЛІГА ЗАХІДНА ЗОНА

«НИВА»
(ВІННИЦЯ)

№ 5 (55)

СУДНОБУДІВНИК
(МИКОЛАЇВ)

Початок о 17.00.

НАША РЕКЛАМА

Ви не член клубу

,НІВА“?

Ще не пізно це

виправити!

Шановні любителі футболу!

Якщо ви вболіваете за свою улюблена команду «Ніва», — вклапайте у членів футбольного клубу!

ЧЛЕН КЛУБУ МАє ПРАВО:

1. На першочергове придбання квитків на найбільш престижні матчі у клубі.
2. На країні місця на стадіоні, в тому числі, й у секторі «А».
3. На безкоштовне відвідування зустрічей з керівниками та гравцями команди «Ніва».
4. На перегляд відеозаписів ігор команди на виїзді за 50 процентів вартості.
5. На першочергове придбання абонементів на матчі чемпіонату по пільговій ціні.
6. На першочергові записі для поїздок на матчі у інші міста за пільговими цінами.
7. Брати участь у роботі футбольного клубу «Ніва».

Нагадуємо: розмір річного членського внеска — **5 карбованців**. Вступний внесок — **1 карбованець**.

Наша адреса: м. Вінниця, вул. Пирогова, 7.

Телефон 5-47-85.

ДО УВАГИ БОЛЬНИКІВ!

Футбольний клуб розповсюджує сезонні абонементи на футбол. Ціна одного — **34 хрб.** Клуб приймає колективні заявки по безготіковому розрахунку, це значно дешевше, ніж купляти білети на кожен матч.

Афіша чемпіонату

Сьогодні зустрічаються:

«Карпати» — «Галічина»	«Десна» — «Дніпро»	«Лосось» — «Спартак»
КІМ — «Дніпро», Біл	«Дніпро» — «Карпати»	«Спартак» — «Кремінь»
«Дніпро» — «Карпати»	«Гопці» — «Дніпро»	«Дніпро» — «Торпедо»
«Торпедо», Зн, СГА	«Зоря», Біл	«Торпедо», Тр.
«Ніва», Тр.	«Зоря» — «Тігри»	«Хімік» — «Зоря», Лт.
«Волинь»		

У нас в гостях...

СУДНОБУДІВНИК

(Миколаїв)

Сьогодні у нас в гостях, після річної перерви, один з найстаріших клубів України, наш давній знайомий — «Суднобудівник» з міста Корабелів Миколаєва, що склав вільний вибір футболу на Україні і в Росії.

Перші згадки про міколаївський футбол відносяться до часів міжвоєнної спортивної, коли в місті розпочали проходити зустрічі між моряками ізоземними суднами. Це діло поширилося до розвитку і популяризації футболу серед міщанського населення. Вже в 1913. році «Спортивний клуб» міста Миколаєва взял участь в першості Росії. Працівник сьогоднішньої команди можна наважати команду клубу металістів, створеної в 1920 році.

До першого офіційного висту-

Роки	I	V	H	P	M	O	Місце
1939	22	9	7	6	40-38	25	9
1940	26	9	8	9	25-31	26	8
1946	24	1	3	20	17-56	5	13
1947	24	7	5	12	35-53	19	10
1948	14	—	3	11	7-27	3	8
1949	34	12	13	9	40-36	37	7

Відзначимо, що в 1946 та 1948 роках міколаївці посіли останні місця.

В 1957 році міколаївський «Авіант» почав свої виступи в класі «Б», коли його було

включено в другу зону (досить представницьку). Під керуванням майстра спорту Р. І. Карічева «Авангард» зайняв 13 місце серед 18 учасників, супередиції такої команди як «Харківськ» (Калініград), «Урожай» (Мінськ), «Дніугас» (Рига).

В класі «Б» «Авангард», а з 1960 р. «Суднобудівник» грав досить непогано, хоча команда не вистачала стабільнотою. Так, наприклад, в 1959 році «Авангард» виборче бронзові медалі. Наступного року «Суднобудівник» здобував перше місце в зоні, випередивши, до речі, вінничан на 2 очка. Потім в грі миколаївці наступили деський спад, наслідком чого стали їх несподівані місця в турнірній таблиці: 1961 р. — 7-е місце, 1962 — 10-е, 1963 — 14-е, 1964 — 8-е, 1965 — 5-е місце.

Але, як бачимо, до середини 60-х років команда піднімала результати і в 1966 році ти було надано право участі в змаганнях другої групи класу «А». Дебют «Суднобудівника» тут важко назвати відмінним — 15 місце. В 34-х іграх він переміг лише 8 разів. Керував командою відомий вінничанин тренер — майстер спорту, засл. тренер України А. Д. Лерман.

Але вже через два роки миколаївці чудово провели сезон і стають переможцями в своїй підгрупі. Але в боротьбі за пултаку до вищої ліги їх сліпкала невдача у передійому турнірі, де вони поступились «Уралмашу» та «Срітишу». За два останні роки Існування другої групи класу «А» «Суднобудівник» займав відповідно 12-е і 5-е місце в підсумкових турнірних таблицях.

З 1971 року і до сьогодні команда Миколаєва в другій лізі. Були тут і злети і падіння, але у всікому разі про зовнішній виступ сідичітій той факт, що у великій турнірній таблиці зона стоять вище наших земляків (2-е місце після «Буковини»). Особливо відмінним для «Суднобудівника» була перша чотири роки перебування в лізі. Нижче четвертого місця вони не опускається, а в 1974 році стає володарем золотих медалей в шостій зоні. Однак в передійому турнірі в Грозному миколаївці, як і раніше, спіткала нічдача. Набралиши всього 3 очка з 10 можливих, вони розпорошились з міріями про першу лігу.

Після того, як завжди вони буває, команда знізила свій потенціал і до 1983 року нічим себе не проявляла, посідаючи місця з 4-го по 24-е в 1983 році. Але в 1984-му, пам'ятному для всіх вінничан році, «Суднобудівник» став наскрізівши екзаменатором нашої команди в боротьбі за чемпіонське звання.

Нагадаємо, що їхні в шостій зоні проводилися тоді в два етапи, по групам. Переможцями їх стали миколаївці та наші земляки. В фінальному турнірі між ними та «Куркулем» ліги павлоградським «Колосом» розгорнулась запекла боротьба за кожне очко і команди йшли, як то кажуть, нога в ногу до самого завершення змагань.

Тому результат зустрічі між собою мав для них вирішальне значення. У Вінниці «Суднобудівник» поступився «Нівею» з рахунком 0:1, тож, природно, сподівались взяти реванш в седівадії. Один з авторів нашої програмки Олександр Колядя був

присутнім на грі в Миколаєві, яка в кінцевому результаті визнала володаря золотих медалей. Ось як він згадує про той матч:

«Гра проходила в гарну погоду, стадіон був переповнений, словом, атмосфера матчу і навколо нього «була дуже напруженою». Перевага в матчі, причому досить помітна, була на боці міколаївців. Вони демонстрували атакуючу футбол, створили велику кількість голових моментів, але реалізували лише один з них. Тактику грі під оборони нашої команди можна було зрозуміти, бо він вівштовувала нічия. Могли забити і вінничани, зокрема, Касанов, Шевченко, Снилік. Але по величому рахунку наші програли справедливо. Та рано тишились міколаївці. Справа в тому, що на заміну в їх команді вийшов футбольіст, який згідно того Порядження про змагання, не мав на це право, а в окладі кохної команди мало бути 6 чоловік, чий вік перевищуває 27 років. Право

вило, чесно кажучи, ідіотське, але єдино нікуди було дійти. І ось «Суднобудівник». Його порушівши, що що прошло поза зону наших керівників, які подали протест з Федерацією футболу Украйни. Та прийняла рішення цієї матч переграти. Це вінничан не дуже вівштовувало, бо що значить переграти, якщо згідно Порядження подібне порушення характериться поразкою і вони звернулися в Федерацію футболу СРСР і та після певних зподій таки наразівала «Ніву» два очка. Обидва рішення були прийняті майже одночасно і міколаївські любителі футболу прийшли на свій стадіон, але єдине, що на них там чекало, це повідомлення про те, що чемпіоном оголошено вінничану «Ніву» і ніякого перегравання не буде.

Попіс перед цією подією нам крові і павлоградський «Колос», але на свєті полі «Ніва» з ним якось впоралася «110», але як сказати — болільникам, нагадувати, мабуть, не потрібно...

Підсумкова таблиця	Прийняла	такий	вигляд:					Місце
			I	ІІ	ІІІ	П	М	
1. «Ніва»	36	21	10	5	58—18	52	1	
2. «Колос»	36	23	5	8	60—34	51	2	
3. «Суднобудівник»	36	20	9	7	51—22	49	3	

Ясно, що міколаївці (хоча вони були напіврівні) взважали себе ображеними і з тих пір взаємовідносини між вінничанкою та міколаївською командами загострилися. Їх поєдинки, як правило, проходили в гострій, нервовій боротьбі.

Через рік «Суднобудівник» фінішував третім, пропустивши поперед себе знову ж таки наших земляків.

Надалі команда явно здала (як до речі, і наша) і в 1988 та 1989 роках посіла 10-е і 17-е місця відповідно. Особливо незвідним

стало 17-е місце в сезоні-89, бо лише 11 команд України за підсумками першості потрапили в так званий буферну зону. Отож, довелось тим вторім, закотвили руки, доводити всім, що вони мають право грати в ній серед тих, хто залишився за її бортом. Це тим вдалося без особливих ускладнень. Вони лідеризували на протязі майже всієї першості і разом з торпедівцями Запоріжжя здобули бажані путівки до турніру більш високого рангу. Очілював і очіює вараз команду італьнського гравця І. Балані. Крізь них Бомбардиром команди став С. Морозов — 20 забитих м'ячів.

1982	0:0	1:2 (Касанов — Криштан, Шевченко)
1983	0:1 (Стульчин)	1:4 (Касанов — Писаков, два, Бурак, Стульчин)
1984	1:0 (Панишин)	— (0:1), (Маринцов)
1985	2:2 (Шевченко, Снилик — Смагні, Машнін)	2:1 (Шевченко, два, Машнін)
1986	2:1 (Шевченко, Яцишин — Малій)	1:0 (Снилик)
1987	4:0 (Буловчак, Рудой, Бондарчук, Снилик)	0:1 (Мурадян)
1988	2:0 (Рудой, Сорокін)	1:1 (Бобилев — Грозов)
1989	3:0 (Касанов, два, Е. Акбаров)	0:0

Команди зіграли між собою в чемпіонатах ратні 52 гри, 19 з них виграли наші футболісти, 13 — завершились внічию, в 20-ти перемагали наші суперники. Співідношення забитих та пропущених м'ячів 48:50 на користь міколаївських футболістів. Більше всіх м'ячів в ворота

міколаївці вдалось забити відразу двом гравцям — П. Касанову та С. Шевченкові — по 5.

Ворота вінничан більше за всіх м'ячів забив міколаєвець Е. Дерев'яга — 7. Пропонуємо любителям футболу протокол останнього гри між «Нивою» та «Суднобудівником».

«Суднобудівник» — «Нива» — 0:0.

8 липня 1989 р. м. Миколаїв, стадіон «Суднобудівник», біля 1500 глядачів,

Суддя: р/к Н. Батюта (Житомир), р/к В. Пазюк (Павлоград), р/к В. Гурюс (Миколаїв).

Е. Акбаров не забив пенальті (85).

Попереджено: А. Баштавий.
Склад «Суднобудівника»: Анатолій Ставка, Володимир Агеенко

На завершення пропонуємо статистичні дані за підсумками виступів гравців команди «Суднобудівник» з Миколаєва в 1990 році (друга ліга, перша зона), підготовлені футбольофілом з Кривого Рогу Гнатюком Василем В'ячеславовичем.

- С. Морозов — 36 (20)
 - А. Ставка — 35 (—)
 - В. Русс — 35 (1)
 - В. Зінченко — 35 (4)
 - В. Машнін — 35 (4)
 - I. Мілікін — 35 (2)
 - Ю. Горячев — 35 (15)
- C. Морозов — 32 (3)
 - O. Сич — 32 (—)
 - C. Парастаєв — 29 (—)
 - B. Високос — 29 (—)
 - H. Тимофеев — 25 (—)
 - B. Шишов — 20 (1)
 - A. Жовжаренко — 19 (—)
 - A. Яковлев — 19 (1)
 - C. Зубчук — 15 (7)
 - M. Зубчук — 15 (1)
 - A. Фоменко — 7 (—)
 - Ю. Паніфілов — 5 (—)
 - Ю. Бойко — 3 (—)
 - C. Бугай — 1 (—)
 - Л. Гайдаржі («Кристал», Херсон).

До списку 22 кращих футbolістів України (2-а ліга) увійшло 3 міколаївця і всі під першим номером. Це центральний захисник М. Тимофеев, правий півзахисник В. Машнін і центральний нападаючий С. Морозов.

Не можна не згадати і про виступи міколаївських спортсменів у змаганнях Кубка СРСР.

В 1989 році вони вписали славетну сторінку в своїй історії. Тоді «Суднобудівник» дійшов аж до півфіналу, а в чвертьфіналі переміг в Москві торпедівців столиці, за який гралі такі гранди вітчизняного футболу, як Стрельцов, Шустиков, Гершкович та інші. Переміг з рахунком 2:1. Гра транслювалась по ЦТ і вся Україна, затамувавши подих, сподівалася на їх перемогу.

Старт в нинішній першості у «Суднобудівника» був не зовсім вдалим, він програв на своєму полі азербайджанцям, але це не про те що не може. Команда добре скомплектована і пасті задніх, переконані, не буде.

Отже, сьогодні на нас чекає, сподіваємося, цікава, напружена І. хотілося б сподіватись, коректна гра.

З ІСТОРІЇ ЗУСТРІЧЕЙ ВІННИЦЬКИХ І МІКОЛАЇВСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ

	В ВІННИЦІ	В МІКОЛАЄВІ
1960 рік	1:0 (Липський)	1:2 (Александров — Бокалов, два)
1961	1:0 (Кохановський)	1:2 (Мазаев — Журавльов, Художев)
1963	2:0 (Ігнатенко, Суліма)	1:0 (Ігнатенко)
1964	1:1 (Ощепков — Чертков)	1:0 (Ощепков)
1966	1:1 (Ощепков — Попов)	0:0 (Александров)
1967	3:1 (Трояновський, Кондратюк, два — Сілецький)	0:0
1969	1:1 (Цухлов — Авер'янов)	0:1 (Більдюк)
1970	0:0	0:1 (Даннікер)
1972	1:2 (Богоделов — Сатаев, два)	0:2 (Сілецький, два)
1973	0:2 (Сатаев, Ніколас)	0:0
1974	0:0	0:1 (Бойко)
1975	4:2 (Шидловський, Павлик, Богоделов, Гетаулін — Іщенко, два)	0:3 (Дерев'яга, два; Шопа)
1976	2:0 (Касанов, Веретинський)	0:3 (Дерев'яга, два; Авр янов)
1977	1:2 (Павлик — Дерев'яга, Олешев)	0:3 (Ледній, Барков, Шопа)
1978	3:0 (Шидловський, Мокша, два)	1:1 (Мудрій — Ілащенко)
1979	0:1 (Дерев'яга)	0:1 (Дерев'яга)
1980	1:0 (Козар)	0:3 (Писаков, Смагні, Зарванський)
1981	1:0 (Шевченко)	0:1 (Писаков)